

**'N OPA UM IN TE LIESTEN
(GREISENGLÜCK)**

Bliedspul in drie bedrieven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Ben ten Velde

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'N OPA UM IN TE LIESTEN - GREISENGLÜCK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2011 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jan - bewoner van het bejaardenhuis; goedmoedig en altijd in voor 'n grapje, maar, ondanks z'n leeftijd, toch nog zeer weerbaar

Hein - zijn oudste zoon, ziekelijk gierig, ijskoud, deinst nergens voor terug.

Bea - de echtgenote van Hein en nog slechter van karakter.

Sjoukje - de dochter; een lieve meid; dol op opa Jan en op haar beurt diens oogappel en enige toeverlaat

Sjoerd - vriend van Sjoukje; keiharde rocker en ook zo gekleed; maar tegelijkertijd zo eentje van het soort ruwe bolster, blanke pit

Jozef - jongste zoon van Jan; een regelrechte vlegel; gelukszoeker, opschepper, onbetrouwbaar en genadeloos; gekleed als patser

Amalia - hoofdzuster, die de leiding heeft over het bejaardenhuis; opvliegend en onberekenbaar.

Grietje - niet al te snugger, schrik-achtig, maar vooral ook begaan met het lot van de oudjes;

Job - lotgenoot van Jan en diens goede vriend; helder van geest tot en met, maar speelt met opzet de halve gare en doet dat heel goed

Tine - ook huizend in dit bejaardenhuis; zo doof als een kwartel en zonder bril al helemáál hulpeloos;.

Sien: ook wel Rooie Sien genoemd; ietwat wulpse vlinder, over haar beste jaren heen en een mobiele voet-, haar- en cosmeticservice runnend; zich hoofd-zakelijk oriënterend op bewoners van bejaardenhuizen; draagt indien nodig rode pruik.

DECOR:

Het stuk speelt in een kamer van 'n bejaardenhuis. Er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is de terrasdeur, die ook als zodanig herkenbaar moet zijn. In de korte

kant rechts de deur naar de douche en het toilet, in de brede achterwand de deur naar de gang, dan wel de andere kamers van het huis, de administratie, hoofdingang etc. Deze deur moet dusdanig geplaatst zijn, dat er gemakkelijk met een serveer- of schoon-maakwagentje in en uit gereden kan worden. De kamer is eenvoudig ingericht met 'n bed, 'n tafel met twee stoelen en nog 'n aparte stoel, met ingebouwde po onder de zitting. Verder nog 'n dressoir en 'n nachtkastje. Op het dressoir prijkt een accordeon; aan de wand hangt een trompet. De complete inrichting is natuurlijk afhankelijk van de beschikbare ruimte ter plekke. Verder moet er ook een of ander iets zijn, waarin de bewoner 'n paar flessen drank kan wegmoffelen en wat levensmiddelen, zonder dat je op het idee zou komen, dat het daar verstopt is, bijvoorbeeld een fles in de (koekoeks(klok)). Ook is nog 'n prullenbakje voorhanden en staat op het dressoir een niet moderne geluidsinstallatie, en een ingelijste (liefst grote) foto van een ouder vrouwspersoon of trouwfoto. Nog mooier is een foto van een echtpaar dat accordeon speelt, zo iets als De Kermisklanten. Aan de muur hangen enkele oubollige schilderijen. Achter een daarvan steekt een prentbriefkaart uit Ibiza. Daar waar het mogelijk is, staat en ligt allerlei klein prullaria in het rond, zodat een gestoord iemand, die de kamer voor een winkel aanziet, ook spullen vindt, die hij in z'n winkelwagentje kan deponeren.

Zorg er voor dat Jan Stokvis als hij tekst heeft, duidelijk zichtbaar is in bed, kan met een verhoging onder het bed.

Eerste bedrijf

Jan ligt, aangekleed en wel, maar zonder schoenen, met wijd uitgespreide armen roerloos op de grond; er is accordeonmuziek te horen met het nummer *Schön war die Jugendzeit*.

Grietje: *(rugwaarts op via midden, een schoonmaakwagentje op vier wielen naar binnen trekkend, terwijl de muziek weg zakt)* Goejemorgen, opa Stokvis! Hej goed slaopen? Dat hoop ik veur je, want 't is nou tied um op te staon, ik wil de boel weer netties an de kaante maaken! *(draait zich naar het bed toe, kijkt dan verder, ziet hem op de grond liggen, geschrokken)* Opa Stokvis! *(in zichzelf)* Waorumme lig hij daor nou, hij kan toch beter in berre slao... *(angstig)* Hij zol toch niet... *(ontzet)* O nee toch, hij is toch niet de piep uitgaon. *(tilt arm van Jan op, die slap weer neer valt)* O, was ik nou maor thuus bleven. *(waait met dweil voor ogen Jan heen en weer, zonder resultaat)* 't Was altied zo'n aordig aold baosie. Altied vol grappies. *(roept nu in de open deur midden)* Zuster Amalia, kom vlug, kom hiel vlug! Opa Stokvis lig op de grond en beweegt niet meer! *(weer terug)* Oh, wat moet ik nou doen. *(roept weer)* Vlug, zuster Amalia, rap, rap!

Amalia: *(op via midden, nors)* Wat is t'r an de hand, wat mankeert je toch? Waorumme stao jij 't hiele huus bij mekaar te schrouwen?

Grietje: *(wijst)* Zuster Amalia, kiek dan zölf. Ik kom hier um, alles schoon te maaken, en nou lig opa Stokvis hier zo maor. Ik ben nargens an west, en 't is mien schuld zeker niet! *(jammerend)* Waorum gaon aole mensen in 't bejaordenhuus toch altied dood?!

Amalia: *(bits)* Hol asjeblijft op met dat gejammer, jao! Dat soort dinger heurt nou ienmaol bij oes beroep! En afgezien daorvan: vrog of laot kommen we allemaol an de beurt! *(venijnig)* En an dizze hier is sowieso niks verspeuld. Die hef toch allent maor zorgt veur trammelant. Net goed veur hum, die aole schobbejak! *(trapt daarbij tegen z'n voetzolen)*

Jan: *(veert omhoog)* Auwaaa!

Grietje: Aaaaah... *(springt achteruit, palt daarbij op het bed, angstig)*

Zuster Amalia... opa Stokvis is nou al opstaon uut die dood, ik wus niet dat dat meugelijk was. Tis net as met Lazarus.

Amalia: *(woedend)* Dat denk jij zeker! Die aole bok hef oes weer mooi bij de poot! *(schreeuwt)* Zeg Stokvis, votdaodelijk opstaon. Schaom je, daj oes zo de schrik op 't lief jaagt!

Jan: *(opstaand, op z'n zijn sloffen aantrekkend)* Wie moet t'r hier nou schrikken, jullie of ik! Lig ik hier op mien gemak te mediteren met 'n

lekker stukkie meziek, en dan kommen jullie mij schrik an jaogen. Je mag bliede wezen dat ik 't overleefd heb; ik haar mij wel dood kunnen schrikken!

Amalia: (*honend*) Jij en mediteren? Malle fratsen bedanken zeker. Um je te bescheuren! Ik laot mij toch zeker geen oor anneien deur zo'n deurgedraaide euliebol. En dan zeker ok nog die verschrikkelijke kermismuziek.

Jan: Dat is gien verschrikkelijke kermismuziek, maor 'n cd van de Maja's. En as je 't niet weet dat bent Marie, mien helaas overleden vrouw en ik zölf. Ik dreide 't nummer Schön war die Jugendzeit, want an de tied van vandaag de dag, heb ik niks. Die is niet zo schön hier.

Grietje: (*ook kwaad*) Dat vin ik gemien van joe, opa Stokvis! Jij laot mij twei keer schrikken. Ik haar d'r wel in kunnen blieven! (*begint nu het bed op te maken*)

Jan: Zuster Amalia, jij hebt mij wel hoe vaak zegd dat ik ies wat nuttigs mus goan doen. Nou, en toen dacht ik bij mij zölf: kom Jan, prebeer 't maor ies met yoga of mediteren, dat zal de zuster vast en zeker wel mooi vinden. (*verongelijkt*) Ik vraog mij af, wanneer je 't hier ooit goed kunt doen.

Amalia: Grietje, wij zullen die aole dwarsligger zien streken nog wel afleren. Veur straf kreg hij 'n week lang niks aans dan 'n stuk dreug spek; en verder twee weken dieetkost, met niet meer dan vierhonderd calorieën per dag. Dat zal hum wel wat minder brutaol maoken. En dan zullen we nog wel ies zien of hij ok beter luusteren wil.

Jan: (*honend*) Vierhonderd calorieën? Laot me toch niet lachen. Wat wij hier per dag an zogenaomde complete maoltieden veur zet kriegen, haolt die vierhonderd niet iens! 't Zal vast en zeker niet meer zo lang duren veur dat de eerste bewoners hier van honger in coma raoken.

Amalia: Zeg Stokvis, mondje dicht, jao!

Jan: Vlieg toch op! De moezen gaon al met 'n boog um dit tehuus hen!

Amalia: (*woedend*) Wat? Ok nog brutaol worden? Grietje, hij komp 'n week lang niet van zien kaomer af! Ik laot de goeje naam van oes tehuus toch zeker niet te grabbel gooien deur zo'n opstandige vlegel! Huusarrest zal hum opknappen!

Grietje: (*wegwenkend*) Zuster Amalia, huusarrest helpt bij opa Stokvis niet. As de deure dicht is, klimt hij naor buuten deur 't raom en vertrappt in de tuune bij 't terras alle bloemen. Je kunt de deure beter lös laoten.

Jan: Zeg eh, wat bent dat hier veur toestanden? Ik betaol veur mien verblijf toch zeker wel genug, dacht ik zo. In plaots van De Zonnestraal, kuj dit bejaordenhuus beter De Donderbui nuumen.

Grietje: *(in zichzelf)* Daor hef e gelijk an, 't dondert hier wel behoorlijk zo af en toe. *(Amalia kijkt boos)*

Jan: Tis is jao net of je in de gevangenis zit.

Amalia: Ik zal je nog wel ies laoten zien wat of 'n dunderbui is en 'n gevangenis heb ik ok wel in de aanbieding.

Jan: Je kunt daor denk ik veul beter zitten dan hier. 't Eten is daor vast en zeker beter, de behandeling 'n stuk vriendelijker en dat dan ok nog op kosten van de staot.

Amalia: We hebben in de kelder nog 'n opbarghok! Mooie gevangenis veur kerelties as jij! *(gemeen)* Je trekt hier altied aan 't kortste einde Stokvis, knoop dat goed in joen oren!

Jan: Jawohl heer Generaal!

Job: *(inmiddels op via midden, met krantje van 'n supermarkt, pakt het wagentje van Grietje en gaat daarmee, het als een winkelwagentje hanterend, door de kamer, pakt alles wat voor het grijpen staat en gooit dat op het wagentje; trekt Amalia aan een mouw)* Juffrouw, waor liggen de eerappels, die jij vandaag in de aanbieding hebt? En 't wc-papier kan ik ok nargens vinden. Dat driedubbele, met 'n bloempie op elk vel. In dizze winkel van niks lig jao ok nooit ies wat op de goeje plek! En waor bent de siepels bleven? De volgende keer gao ik weer naor de C1000!

Amalia: *(hem woedend het wagentje ontrukkend)* 't Kun hier wel 'n inrichting wezen, in plaots van 'n bejaordenhuus! Grietje, bin hum weer an zien berre vast! Ik krieg 't op de zenen van dat volk hier!

Grietje: *(bezwerend)* Maor zuster Amalia, opa Job is toch in de warre, dat weet jij toch wel. Laot hum toch, hij is altied zo bliede as hij kan winkelen. En Grietje ruumt straks alles jao weer op, wat hij hier kocht hef.

Job: Ik moet ok nog wat boterhamworst hebben, augurken en proemtabak. En rap 'n beetie!

Amalia: *(schreeuwt)* Grietje, sluit die idioot op in zien kaomer! Vanaf vandaag giet t'r hier 'n andere wind weien! *(af via midden)* En ik wil gien iene meer op de gang zien! *(knalt deur dicht)*

Grietje: *(ruimt het wagentje uit, terwijl Job het weer bijvult)* O, o, zuster Amalia is weer hielemaol van de kaort. Waorum moet opa Job toch ok altied winkelen met mien karregie?

Jan: Umdat wat wij hier te vreten krijgen zó slecht is, dat hij an niks aans meer denken kán dan aan winkelen!

Grietje: Dat is niet eerlijk, opa Stokvis. Ik kan d'r toch niks an doen. Ik weet wel dat zuster Amalia altied tegen de kok zeg, dat hij spullen moet kopen, die over de datum bent. Die bent dan mooi ofpriet. Ik

doe zo goed mien best. Ik wark hier van 's morgens vrog tot 's aomds laot veur 'n paor centen.

Job: Dat weet ik wicht, an jou lig 't niet.

Grietje: En dan laot jij mij ok nog schrikken, deur hier veur dood te gaon liggen. (*Job iets afnemend en het weer terugzettend*) En opa Job nou is 't winkelen gebeurd. Ik moet ontbijt bezorgen en dan ok nog Brinta zien te vinden voer joen ontbijt. (*Job al af dirigerend via midden en met het wagentje achter hem aan, Job zingt Ouwe taaie laat je broek maar waaien enz...*) En opa Job nou weg wezen, kom naor je kaomer.

Jan: (*in zichzelf grinnikend*) Zo, dat akelige mens van 'n zuster heb ik weer mooi op de kaste! Zij is overal toe in staot en nargens veur te gebruiken. Wie wind zaait, zal storm oogsten!

Sjoukje: (*vanachter terras deur roepend*) Opa, is de kust veilig?

Jan: (*deur openend*) Sjoukje, jij komt as geroepen!

Sjoukje: (*opkomend, met rugzak om, omhelst Jan, bezorgd*) En, opa, is t'r soms stront an de knikker? Ik wol net deur de hoofdingang, maor zuster Amalia gooide de deure dichte. Ze schrouwde: "Gien visite". 't Leek net as of ze mij op wil vreten. Mensen, nog an toe wat is mij dat 'n waakhond!

Jan: Veur dat mens giet 'n tijger nog op de loop.

Sjoukje: Die hekse kan je ankieken met 'n paor ogen, waor je kippevel van kriegt!

Jan: Praot me niet van kippevel, want dan moet ik denken an kippesoep en dan krieg ik 't water in de mond. Och wicht, zo'n bord kipesoep net als vrogger, met twee vinger dik vet t'r op, wat was dat lekker. Hier koken ze de soep van botten.

Sjouje: Nog 'n geluk, dat joen kaomer op de begaone grond lig, met 'n terras t'r veur, aans kun ik hier niet iens op bezuuk kommen. (*hem van dichtbij bekijkend*) Dat gedonder hier hef toch zeker niks met joe te maaken, of wel soms?

Jan: (*onschuldig*) Och, 'n beetie messchien, Maor niks um je naor over te maaken.

Sjoukje: (*haar rugzak uitpakkend*) Gelukkig dan maor. En kiek ies eem; hier bent verse broodties, sjem, beleg en botter, zo as altied. 't Komp allemaol zo uut de winkel.

Jan: Ha, die spullen kan ik goed gebruiken, mien kind, want ik moet annemen, dat ik hier de kommende tied de hond in de pot krieg.

Sjoukje: Dus toch problemen? Alweer met zuster bloedzweer?

Jan: Wat dacht jij! Dat kreng is van plan mij te laoten verhongeren!

Sjoukje: (*z'n wang strelend*) Arme opa toch! En dan te bedenken, dat jij 't bij oes thuis zo mooi zou kunnen hebben. En dat kan niet omdat mien va en moe zich anstellen as halve garen.

Jan: Ik heb 't al ies under één dak probeerd met je ouders, maar dat is finaal mislukt. Ik ben vot gaon, maor haar ze liever de deur uutjaogd. Ik heb 't daon veur jou, want aans...

Sjoukje: Dat weet ik opa. Trouwens: Ik gao d'r binnenkort ok uut. Mien va wordt met de dag gieriger. As ik eem moet bellen, stiet hij met de stopwatch naast mij.

Jan: Schei maor uut, tis 'n dikke kniepstuiver. Hij is zo gierig dat hij deur de neuze prat um zien kunstgebit te spaoren.

Sjoukje: Hij hef weer wat neis bedacht. Wij moeten nou water bespaoren. As ik langer dan vijf minuten under de douche stao, dreit hij de hoofdkraane dichte.

Jan: Och, och, och, die Hendrik toch.

Sjoukje: Lestdaags stelde hij zölfs veur, dat ik, net as hij ien keer in de veertien dagen in bad zou gaon, en zien water zou gebruiken. En moe zou d'r daarna ok nog in kunnen.

Jan: Tis bij jullie dunkt mij net as vrogger bij oes thuis. Toen gungen we ok achter mekaar in de tobbe, d'r lag op 't lest 'n vel op van smeer. Maor jao wij haaren 't niet bried, 't kun niet aans.

Shouje: Maor ik heb 't nou wel bekeken. Sjoerd en ik willen saomen 'n huus huren. Dat wil zeggen wij bent op zuuk. Ien dizzer daogen zal ik ze dat thuis wel vertellen.

Jan: Zeg, over Sjoerd gesproken: wanneer kom je hum eindelijks ies veur stellen?

Sjoukje: (*verlegen*) Jao eh, dat komp nog wel, opa. Ik beloof 't joe.

Jan: Neem hum toch gewoon 'n keer met. Of moet hij niks hebben van aole mensen?

Sjoukje: Onzin! Maor hij is eh... ik bedoel, hij zöt t'r nogal eh... Och, ik weet niet hoe ik joe dat uut moet leggen. Maor 't is in ieder geval 'n aardige vent.

Jan: Nou, dan moet jij hum ok 'n keer met nemen.

Sjoukje: Dat zal ik zeker doen, maor nou moet ik t'r echt weer vandeur, heur!

Jan: (*haar geld toestappend*) Hier, veur de boodschappen. De rest mag je in de buutste steken.

Sjoukje: Oh, dank je wel, dat kan ik goed gebruiken.

Jan: Zeg Sjoukje, kun jij de lege flessen ok eem met nemen. (*haalt lege bier, beerenburg, - en jeneverflessen tevoorschijn uit een verstopplaats, waar niemand die zou vermoeden*) Zeker is zeker. Dat mens hef hier al lang niet meer snuffelt, dus ik verwacht, dat ze ieder

moment wel weer 'n speurtocht zal kommen hollen. (*haar 'n briefje gevend*) En hier heb je 't liesie veur de volgende boodschappen.

Sjoukje: (*lezend*) Bier, wien, jenever, beerenburg, proemtabak, dreuge worst en sigaren! Wat bej toch wel niet van plan?

Jan: Ik moet drinken van de huusarts.

Sjouje: Drinken van de huusart, waaromme dat dan.

Jan: Hij hef mij onderzocht en toe zee e: Zo lang u blijft drinken meneer Stokvis, blijft u in leven.

Sjouke: Dat zal wel niet waor wezen.

Jan: Wis en waorchtig en hij zee ok nog dat ik absoluut gien water mag drinken. Meneer Stokvis zee hij: U hebt 'n ijzeren gestel en als u water drinkt, gaat u roesten.

Sjouke: Je zit ook nooit um 'n smoesie verlegen he.

Jan: Nee Sjouke, das maor gekheid. Maor volgende week ben ik jaorig en dan wordt t'r van mij verwacht dat ik traktee.

Sjoukje: O jao, dat weet ik wel! En ik heb ok al 'n mooi kadoogie veur je kocht!

Jan: (*vrolijk*) Je mag veur mij met brengen wat je wilt, als 't maor niet 'n boek is , want dat krieg ik al twaalf jaor van je aole luu.

Sjoukje: (*flessen in de rugzak stouwend*) Dat weet ik. En of je 't nou mooi vindt of niet, je kriegt t'r al weer iene. Mien moe kreg die streekromans van de buurvrouw, leest ze eerst zölf en dan krieg jij iene op je verjaordag. Ze ze hef al weer iene uut. Maor eh, nou moet ik t'r echt vandeur. Ik heb 'n afspraak bij Radio Blits. (*of regionale dan wel plaatselijke omroep*) Ik ga daor volontairen. As ze mij an nemen natuurlijk.

Jan: Jij gaot daor volo wat?

Sjoukje: Ik gao daor in opleiding en vandaag presenteer ik ze daor mien eerste verhaol, dat ik zölf schreven heb. Mien vuurdoop, zo te zeggen.

Jan: Aha. Maor liekt 't je dan niet beter dat ik 't eerst lees.

Sjoukje: Daor is het nou te laot veur, opa. Maor ik haar wel dacht, dat jij d'r belang bij haaren, (*hem een blaadje gevend*) daorum heb ik t'r 'n kopie van maakt. Asjeblijft. Maor nou moet ik echt vot, aans mis ik die afspraak. (*af via links*) He, ik ben d'r hielemaol deur uut mien doen. Tot de volgende keer, opa!

Jan: 't Beste d'r met, wicht! En de pil niet vergeten, denk t'r umme!

Sjouke: Maor opa toch!

Jan: Ik ben zölf ok jong west, heur. Wich, wicht, as ik t'r toch an denk hoe 't vrogger gung. Toen ik vieftien was, wus ik nog niet 't verschil tussen 'n dames en 'n herenfietse.

Sjouke: Dat is je laoter toch wel duudelijk worden.

Jan: Zeker, zeker. *(moet lachen)*

Sjouke: Wat hej nou weer te lachen?

Jan: Ik moet iniens denken an Aoltje Groeneveld. Zij was niet ien van de slimsten. Op 'n dag gung ze naor de dokter, zij vuulde zich niet lekker. De dokter zee dat ze in verwachting was.

Sjoukje: En daor wus ze niks van?

Jan: Nee, ze begreep t'r ok niks van. Ik heb 't nog nooit daon zee ze.

Sjouke: En wat zee de dokter daor van.

Job: Nou, volgens hum, mus t'r drie maond leden wel wat gebeurd wezen. En toen gung Aoltje iniens 'n lichie op. Verdorie, zee ze. Ik ben drie maond leden in de wieke vallen en zo wat verdrongen.

Sjouke: En toen, vertel op.

Jan: Toen haar 'n vent heur van de verdrinkingsdood redt. Zo'n gemiene kerel, zee ze. Hij zee tegen mij dat 't kunstmaotige ademhaling was. *(Jan en Sjouke lachen)*

Sjoukje: Nou kan 't wel weer *(lachend af)*

Jan: *(de boodschappen ergens verstoppend)* As ik dat kind niet haar, was ik hier al lang verhongerd! 't Is en blef mien oogappel, jammer dat t'r an heur aolders niks gelegen is. Tis 'n dikke schiete hier. *(terwijl hij er naar kijkt)* Hier, mien accordeon en trompet heb ik in gien jaoren meer anraakt, heb t'r gien aordigheid meer an.

Grietje: *(op via midden, met dienblad)* Zo, hier is joen ontbijt. Dat hef zuster Amalia zölf klaor maakt. *(het aan-wijzend)* Dit is kolde thee van 'n gebruikt zakkie, hier 'n stuk dreug spek en dit brood is van oma Berends, die hef al vier dagen niks eten. Toen ik tegen zuster Amalia zee dat jij dit harde brood niet kunt bieten, schrouwde ze: opa Stokvis moet maor ies ophollen met zien praoties verkopen, dan hef hij meer tied um te kauwen. *(nu iets zachter en samenzweerderig)* Ik heb hier nog 'n mooi broodtie shoarma van mij zölf *(plastic zakje tevoorschijn halend)* Jij kriegt daor de heft van. Ik heb medelieden met joe, al laot jij mij af en toe ok haost dood schrikken.

Jan: *(afwerend)* Nee nee Grietje, alsjebliedt niet. Jij moet hier hard warken en hebt dat brood zölf neudig. *(in zichzelf)* Die broodties met die knoflooksaus worden je groot in de mond)

Grietje: Messchien kun jij dat brood soppen in die kolde thee, dan is 't ok niet meer zo hard.

Job: *(op via midden, het serveerwagentje van Grietje voor zich uit duwend, waarop nog een aantal dienbladen met ontbijt)* Zeg juffrouw, de worst, die ik hier kocht heb, smaakt nargens naor, die kun wel bedorven wezen. Op de keeze zit schimmel en de melk is zoer. Ik kom alles terugge brengen en wil mien geld weer hebben. *(begint de dienbladen van het wagentje af te halen)*

Grietje: *(hem dat haastig belettend)* Niks bedorven en niks zoer.

Ophollen Opa Job, aans roep ik zuster Amalia!

Job: Wie is zuster Amalia?

Grietje: Die is hier de baos.

Job: De baos? De baos? Praot mij niet van baozen. D'r is maor iene goeje baos en dat is 'n stielbaos. En die heb ik gisteren op vreten. Wat dunkt je daar van Stokvis.

Grietje: O, O, maor goed dat zuster Amalia dit niet heurt.

Job: *(weer af met het wagentje)* Alles deur mekaar in de rekken en 't personeel wet ok nargens van. Ik gao votdaodelijk naor de bedrijfsleider, wat 'n zootje hier! En, zeg eh... Heb jij mien va ok zien, hij is vanmorgen al vrog op pad gaon met zien pietreuliekar en ik kan hum nargens vinden.

Grietje: *(nog met 'n dienblad achter hem aan)* Opa Job staon blieven. Ik moet 't ontbijt nog rondbrengen! Opa Job! *(deur dicht)*

Jan: *(slaat met het harde stuk stokbrood op de tafelrand)* Hier met kuj iene wel 'n gat in de kop slaon! Maor as dat stuk schrikdraod denkt met oes te kunnen doen wat ze wil, hef ze an mij de verkeerde! *(opent deur links, werpt het stuk brood met 'n grote boog naar buiten)* Die kreie kan mij de kont kussen! Ik heb wel wat beters achter de hand! *(gaat naar de verstopplaats, begint er z'n eigen spullen uit te halen, als er wordt aangeklopt; stopt gehaast alles terug)*

Tine: *(opkomend via midden, ze frunnikt af en toe aan haar gehoortoestel)* Goejemorgen Stokvis. Mag ik eem steuren?

Jan: *(ogen ten hemel)* Vrouw Berends! 't Zal niet waor wezen! Jij komt toch niet weer veur die aole lullenclub? Ik kan 't woord haost niet meer heuren.

Tine: Nee nee, ik wil joe niet lang steuren. Ik kom allent maor eem langes veur de aole lullen... ik bedoel seniorenclub "Met zang en dans nog hiel wat mans". Jij bent naomelijk de ienige hier in huus, die nog niet met döt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto